

ного сектору. Тому розвиток страхової діяльності в Україні та здійснення інвестиційної діяльності вітчизняними страховими компаніями потребують надійного підґрунтя. Потребує удосконалення і нормативно-правова база у сфері діяльності страхових компаній на фінансовому ринку України та приведення у відповідність законодавства до європейських стандартів, [4, с. 48]. Сприятиме поживленню інвестиційної діяльності страхових компаній і інтенсивний розвиток вітчизняного фондового ринку та надійність фінансових інструментів для проведення ефективної інвестиційної політики.

Перелік посилань:

1. Гавриляк Т. С. *Зарубіжний досвід формування фінансового потенціалу інвестиційної діяльності страхових компаній* / Т. С. Гавриляк // *Науковий вісник НЛТУ України*. – 2015. – Вип. 25.5. – С. 251-257.
2. Рекуненко І. І. *Особливості інвестиційної діяльності страхових компаній* / І. І. Рекуненко, С. В. Чорна // *Економіка і суспільство*. – 2017. – Вип. 8. – С. 666-672.
3. *Регулятивний потенціал фінансового ринку в умовах глобальних викликів : [монографія] / за заг. ред. д.е.н., професора С. В. Онишко. – Ірпінь: Видавництво Національного університету ДПС України, 2016. – 452 с.*
4. Юхименко В. М. *Ринок страхових послуг: світові тенденції та перспективи розвитку в Україні* / В. М. Юхименко // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2016. – № 3. – С. 44-48.

РОЗРОБКА СИСТЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ЗАРУБІЖНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДЛЯ ТОРГОВОЇ ФІРМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

О.І. Пономаренко, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: Д.А. Горовий, д.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожний університет

Глобалізація визначає нові умови інвестиційної діяльності тим, що відкриває перспективи для залучення значної кількості фінансових ресурсів. Але з іншого боку збільшує в декілька разів міжнародну конкуренцію за ці ресурси. Для залучення фінансових ресурсів Україна повинна створити сприятливе інвестиційне середовище. Потік іноземних інвестицій можна оцінити як прогресивну тенденцію глобального характеру, як необхідну умову поживлення і піднесення української економіки. Роль іноземного капіталу об'єктивно повинна зрости, його необхідно залучати в усіх фірмах для розвитку інноваційних процесів. Рішення даного питання дозволить залучити більшу кількість інвесторів. Також інвестиції є джерелом, необхідним для модернізації та розвитку української економіки. Вони спонукають до освоєння досвіду функціонування ринкової економіки; нового навчання персоналу; несуть із собою не тільки капітали, але й сучасні технології, що забезпечують випуск конкурентоспроможної продукції; прискорюють процес входження української економіки у світове господарство та забезпечують розвиток ефективних інтеграційних процесів.

Вагомий внесок у висвітленні проблем, пов'язаних із шляхами залучення інвесторів та покращення інвестиційного клімату України здійснено провідними зарубіжними та вітчизняними науковцями: В.М. Геєцем, В.В. Ковальовим, А.М. Румянцевим, Т.В. Майоровою, Е.Дж. Доланом, К.В. Макконеллом та багатьма іншими.

Незважаючи на те, що проблема інвестиційної діяльності в наявній літературі висвітлена всебічно, дана проблема залишається актуальною через несприятливий інвестиційний клімат, валютні обмеження, відсутність гарантій прав власності та значний корупційний тиск. З кожним роком економіка країни змінюється, інколи не в найкращий бік. В умовах ринкового трансформування економіки дуже гострою стає потреба в значних іноземних інвестиціях. Для більшості країн з перехідною економікою ефективно використаний іноземний капітал стає ключовим фактором їх розвитку. Гострою проблемою залишається вибір галузі інвестування, оскільки більш привабливі галузі є ризикованими з точки зору часу та можливості повернення коштів. Тому в останні роки перспективною галуззю в Україні залишається торгівля (ретейл), як така, що здатна швидко повернути вкладені кошти. Сучасна глобалізація як явище проявляється, в першу чергу, в більш тісних культурних та економічних зв'язках. В Україні глобалізація пов'язана ще з процесом долучення до економічної асоціації з ЄС. Ринки ЄС приносять менший дохід, тому що вони стабільні. Тому для отримання максимального прибутку іноземний інвестор йде на більш ризикові ринки, такі як ринок України. Провідні іноземні інвестори в Україні – Siemens, Mittal Steel, Volkswagen, BP, Panasonic, Coca-Cola, Kraft Foods, Nestle, Philip Morris, Reemtsma, Raiffeisen Bank, ErsteBank, BNP Paribas, EFG Group, McDonalds, Metro Cash&Carry, Deutsche Telecom, Sony, Billa, Paterson та ін. Нажаль, за рахунок операцій на українському ринку основна маса інвесторів лише намагається поліпшити своє фінансове становище і не розглядає ринок України як об'єкт для досягнення стратегічних цілей.

До основних країн-інвесторів на які припадає більше 70 % загального обсягу входять: Кіпр – 11091,7 млн. дол. або 24,76 % від загального обсягу інвестицій, Нідерланди – 5769 млн. дол. або 12,9 % від загального обсягу інвестицій, Німеччина – 5447,4 млн. дол. або 12,2 % від загального обсягу інвестицій, Російська Федерація – 4740,4 млн. дол. або 10,6 % від загального обсягу інвестицій, Австрія – 2629,8 млн. дол. або 5,9 % від загального обсягу інвестицій, Велика Британія – 1969 млн. дол. або 4,4 % від загального обсягу інвестицій. Проте слід зазначити, що інвестиції з Кіпру, переважно, є такими, що повертаються в Україну. Адже відомо, що 90-ті роки ХХ століття Кіпр до залучення до ЄС був «офшорною зоною», в яку вкладали кошти багато українських бізнесменів та створювали там підприємства. Тепер ці підприємства повертають кошти в Україну.

Розглянемо на рис. 1 обсяги прямих інвестицій за 2010-2016 роки (млн. дол. США). Для цього візьмемо перших 6 найбільших країн-інвесторів (дані наведені з [1]).

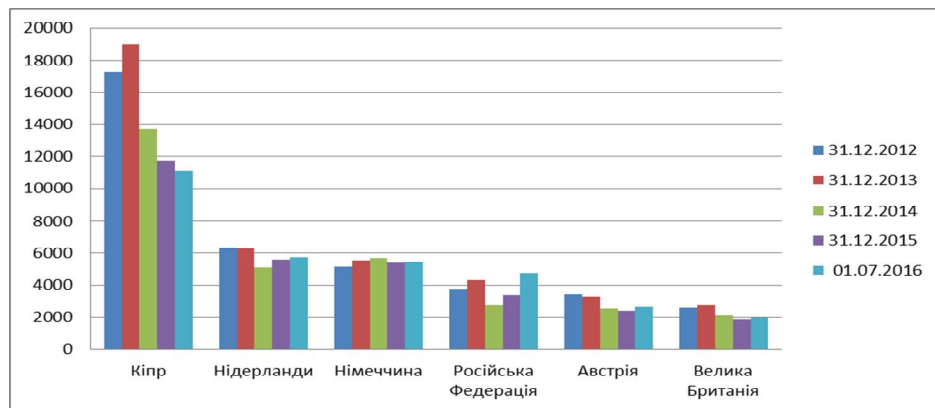

Рисунок 1. Обсяги прямих інвестицій за 2010-2016 роки (млн. дол. США)

Розглянемо такі країни-інвестори як Нідерланди, Німеччина, та США. Для цих країн найбільш привабливими є фінансова діяльність, переробна промисловість тоді як сільське господарство є привабливою тільки для США, де вона теж посідає третє місце. Західних інвесторів приваблює українська харчова промисловість, підприємства торгівлі, фінансовий сектор тому що це дає швидкий оборот капіталу і мінімізує їх ризики.

Також слід відзначити значне зменшення потоку інвестицій з Російської Федерації. Це є наслідком політики цієї країни по відношенню до України.

Дослідники відзначають, що Україна погіршила свої позиції за вісьмома з 10 показників: найгірша ситуація з гарантіями прав власності, інвестиціями, правліннями державними витратами. Україна перебуває на останньому місці з 43 країн Європи, її загальний бал нижчий, ніж загалом у світі [2]. Тому для того аби зацікавити інвесторів у доцільності вкладення свого капіталу в економіку України, потрібно провести ряд реформ для покращення інвестиційного клімату України. А крім того показати переваги галузей, які мають певні преференції. Такою є, наприклад, торговельна галузь. Адже торгові фірми має більш швидкий оборот коштів на відміну від досить ризикованих по вкладах тяжкої промисловості та сільського господарства.

Процеси глобалізації у світі призводять до того, що інвестори залишають сфери, які регулюються більш жорстокою конкуренцією та намагаються переорієнтуватися на сектор ринку з більшою доходністю. Україна, як країна з ринком, що розвивається є потенційно привабливою для інвесторів. Проте інвестори через значні ризики не хочуть вкладати кошти у ризиковані ринки, виведення інвестицій з яких є можливим лише у довгостроковому періоді.

Перелік посилань:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Рязанова Н. С. Міжнародні фінанси : [навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц.] / Н. С. Рязанова. – К. : КНЕУ, 2001. – 119 с.